

DIÀ A DIÀ

amb Déu

Núm. 198 - 200 2n trimestre 2009

ITINERARIS D'UN CREIENT

En la fe, normalment hi ha com una mena de recorregut, un itinerari en el que ens trobem amb unes fites. En l'àmbit de l'Església algunes d'aquestes fites pertanyen a la infantesa i la joventut, i altres a l'edat adulta. En la infantesa i la joventut es donen tres fites:

Hi ha..., **el bateig**, signe del pacte de gràcia que Déu ha fet per nosaltres en Crist. En la vida, vagi on vagi, faci el que faci, la gràcia de Déu em segueix, per tot arreu on vagi. Una de les raons per la que estàs aquí, certament és aquesta. Has estat batejat. Vius en la gràcia de Déu. I tu ho saps, ho creus. Però, és això garantia de fe? N'hi ha prou amb el bateig? No, i ho sabem molt bé. El bateig no és un acte màgic; en si mateix no té cap virtut. És per això que fa falta l'ensenyament. La segona fita. Ets creient, també perquè de petit vas rebre uns ensenyaments. Vas néixer en una família cristiana. Et van portar a l'escola dominical. Vas fer el que se'n diu **la catequesi**. Se't va parlar de Jesucrist, i de Déu, i se't van explicar històries, potser se't va ensenyar a pregar. I és això garantia de fe? En la vida d'un creient, hi ha aquests elements importants: el bateig i la catequesi. Però no n'hi ha prou. L'escola dominical ha d'anar acompanyada de l'exemple dels pares, i també del testimoni dels germans i germanes de la comunitat. En tot bateig la comunitat es compromet amb els pares a fer tot el possible perquè l'infant creixi en la fe. Perquè en ell s'encengui la flama de la fe. És un compromís comunitari, amb els pares, que amb el seu exemple i la seva fidelitat fan tot el possible perquè en l'infant s'encengui la flama de la fe. I finalment, la tercera fita: ets creient perquè un dia vas fer **la confirmació**. Segurament et vas posar davant de la comunitat i vas donar testimoni. És a dir que tu conscientment vas acceptar com a vàlid tot el que et van ensenyar. Tot el que et van dir a l'escola dominical, de sobte, va tenir sentit. Ho vas adoptar com una cosa bona per a tu. Però és això garantia de fe? En la nostra vida de creients, doncs, hi ha hagut el bateig, la catequesi, la confirmació. Importants per a la fe, aquests tres elements ens desperten a la fe, poden fer que s'encengui la flama.

Com es pot mantenir encesa? Què passa quan arribes a l'edat adulta. No hi ha cap recepta, però trobem en l'església noves fites que ens ajuden en el nostre itinerari de creients. En el fons hi ha quatre àmbits en els que el creient necessita desenvolupar la seva fe. Són els àmbits de la missió de l'església.

El testimoni, l'ensenyament, la paraula. El testimoni rebut, i el testimoni donat. **La diaconia**, el fet de posar al servei de Déu i de la missió de l'església, temps, dons, qualitats, capacitats, diners, per fer possible la missió, per dur a terme actes de servei; l'acte concret, l'acció en la que la paraula s'encarna, es materialitza. L'acte en el que mesurem la força creadora de la paraula. **La comunitat**, la unitat de la comunitat que uneix forces, dons, que s'ajuda, que està atenta a les necessitats de tots, que uneix voluntats i decisions. **La celebració**, el culte, els sagraments, la pregària i la lloança, per donar lloc a l'alegria, al goig.

La comunitat no es pot quedar tan sols amb un d'ells. No es pot passar la seva vida només pregant, o només aprenent, o només escoltant la paraula, o no pot caure la comunitat en una mística de l'amor, un amor deslligat de la resta, de l'acte concret, o de la paraula. Hi ha d'haver els quatre àmbits, i sobretot, sobretot, hi ha d'haver l'amor. Si hi ha amor la flama de la fe es pot mantenir encesa.

Carles Capó

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
C/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Pastor: Carles Capó 93 318 97 98
Presidenta: Glòria Castell 93 266 39 91
Secretària: Anna Guinot 93 308 24 69
Secretari d'actes: Anna Plantada 93 265 79 63
Tresorer: Joel Cortés 93 589 60 21
Comptable: Eliseo Navarro 93 309 17 36

Redacció d'aquest "Dia a Dia": Carles Capó
Distribució "Dia a Dia": Abel García Alamán 93 212 58 65

Compte bancari: Banc Central Hispano, c/c: **0049 4700 35 2316974367**

CULTES 2n TRIMESTRE 2009

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA</i>	<i>ORGANISTA</i>	<i>lector</i>	
05/04 d. Rams	CARLES CAPÓ	Manolita Fuentes Paquita García	Benjamí Capó	Joel Cortés	
12/04 PASQUA	CARLES CAPÓ	Isabel Sagrera Ll. i F. Montserrat	Elies Cortés	Sergi Díaz	
19/04	CARLES CAPÓ	Lluïsa Braña Daniel Marquès	Georgina Fuster	Esther Dols	
26/04	PEDRO ZAMORA	Esther Dols Marta Freixes	Esther Raduà	Manolita Fuentes	C.
03/05	ENRIC CAPÓ	Elia González Gastón Johnson	Pablo Turón	M.Teresa Gamez	
10/05	JUDITH PALLÀS	Eliseo Navarro Pepita Sánchez	Benjamí Capó	Lídia Guinot	
17/05	CARLES CAPÓ	Manolita Fuentes Paquita García	Elies Cortés	Marina Guirao	
24/05	CARLES CAPÓ	Isabel Sagrera Ll. i F. Montserrat	Georgina Fuster	Joan Gumà	
31/05 Pentecosta	CARLES CAPÓ	Lluïsa Braña Daniel Marquès	Esther Raduà	Interme- dis	
07/06 d. Trinitat	CARLES CAPÓ	Esther Dols Marta Freixes	Pablo Turón	Àngel Llorent	C.
14/06	JOEL CORTÉS	Elia González Gastón Johnson	Benjamí Capó	Carlos Osma	
21/06	CARLES CAPÓ	Eliseo Navarro Pepita Sánchez	Elies Cortés	Alícia Pallàs	
28/06	ALEXANDRE PALLÀS	Manolita Fuentes Paquita García	Georgina Fuster	Judith Pallàs	

CULTES 2n TRIMESTRE 2009

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA</i>	<i>ORGANISTA</i>	<i>lector</i>	<i>butlletí</i>
05/04 d. Rams	CARLES CAPO	Manolita Fuentes Paquita García	Benjamí Capó	Joel Cortés	Daniel Paül
12/04 PASQUA	CARLES CAPO	Isabel Sagrera Ll. i F. Montserrat	Elies Cortés	Sergi Diaz	Lluïsa Braña
19/04	CARLES CAPO	Lluïsa Braña Daniel Marquès	Georgina Fuster	Esther Dols	Caroli Capó
26/04	PEDRO ZAMORA	Esther Dols Marta Freixes	Esther Raduà	Manolita Fuentes	Daniel Caravaca
03/05	ENRIC CAPO	Elia González Gastón Johnson	Pablo Turón	M.Teresa Gamez	Alícia Pallàs
10/05	JUDITH PALLÀS	Eliseo Navarro Pepita Sánchez	Benjamí Capó	Lídia Guinot	Rubèn Pallàs
17/05	CARLES CAPO	Manolita Fuentes Paquita García	Elies Cortés	Marina Guirao	Daniel Paül
24/05	CARLES CAPO	Isabel Sagrera Ll. i F. Montserrat	Georgina Fuster	Joan Gumà	Lluïsa Braña
31/05 Pentecosta	CARLES CAPO	Lluïsa Braña Daniel Marquès	Esther Raduà	Interme- dis	Caroli Capó
07/06 d. Trinitat	CARLES CAPO	Esther Dols Marta Freixes	Pablo Turón	Àngel Llorent	Daniel Caravaca
14/06	JOEL CORTÉS	Elia González Gastón Johnson	Benjamí Capó	Carlos Osma	Alícia Pallàs
21/06	CARLES CAPO	Eliseo Navarro Pepita Sánchez	Elies Cortés	Alícia Pallàs	Rubèn Pallàs
28/06	ALEXANDRE PALLÀS	Manolita Fuentes Paquita García	Georgina Fuster	Judith Pallàs	Daniel Paül

---

Dimecres 1 abril

Efesis 1, 1-3.

T'arriba aquesta paraula. A l'hora del Dia a Dia amb Déu. Hora quieta? O potser en prou feines tens temps per fer una lectura ràpida?... Procura fer abstracció de tot. Obrir el teu cor, el teu pensament, tota la teva vida, a aquesta realitat: "Ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel". Benediccions espirituals... Per un moment, pensa, creu, que no tot es resumeix a allò que ets capaç de copsar amb la ment o amb els sentits. Una Paraula justa, ben dita, perfecta t'arriba, en Crist, i et dona vida. Ve de dalt. Has de callar per rebre-la. Obrir el teu esperit per sentir-te envoltat per ella.

Dijous 2 abril

Efesis 1, 4-6.

Escollits abans de crear el món. Déu, a l'origen de tot, a l'inici del seu acte creador, quan tot és desordre i buidor, *tohu bohu*, ja ha escollit estimar. La creació de Déu està presidida per una decisió d'amor. "que dona glòria i lloança a la gràcia que ens ha concedit". És a dir, en Crist, la gràcia de Déu pren consistència, pren cos. Jesucrist encarna la gràcia. Així se'ns ofereix a l'experiència perquè puguem percebre amb tots els registres del nostre ésser que la vida ve d'aquesta decisió primera i original a favor de l'ésser humà.

Divendres 3 abril

Efesis 1, 7-8

Pensar que Déu ha donat la vida. En el sentit més fisiològic: la sang ha estat vessada. La sang, en circular, que alimenta i dona vida al cos. Vida en el sentit més humà. Vida de Déu a la terra, en el món. Vida abundant que desborda. No per caure en una exaltació morbosa del Crist sanguinolent. Més aviat per convidar-te a rebre la Gràcia, fruit d'una decisió d'amor a favor teu. Per poc que puguis entendre-ho, per poc que la teva raó s'inclini davant d'aquesta realitat, Déu t'haurà concedit saviesa. Mira la realitat, la teva, la més propera, des d'aquesta òptica.

Dissabte 4 abril

Martin Luther King
(assassinat el 4/4/1968)

Efesis 1, 9-10.

Pensar que en Crist tot es compleix. En les dues dimensions: espai i temps. El temps pren la màxima amplitud. Quan l'apòstol parla de la plenitud dels temps, en el fons parla de l'eternitat. En Crist l'eternitat es manifesta en la temporalitat dels homes. L'infinít ve a trobar-lo en la seva finitud. I en Crist totes les coses creades s'uneixen, les del cel i les de la terra. Desapareix la separació entre els dos àmbits, l'humà i el diví. Cel i terra es troben. Déu es fa home. La separació entre el que és sagrat i el que és humà desapareix. Reconciliació. Aquesta és una veritat revelada. No és secreta, ni reservada. La pots conèixer.

Diumenge 5 abril

Mateu 21, 1-11

Molta gent va començar a estendre els seus mantells pel camí; d'alt ven branques dels arbres i encatífaven el terra. La gent que anava d'ell i els qui seguien darrere cridaven: «Hosanna al Fill de David! I qui ve en nom del Senyor! Hosanna a dalt del cel!»

Dilluns 6 abril

Efesis 1, 11.

No t'has quedat fora. La decisió de Déu a favor de l'humà no té límits. Tothom beneficiar. No hi ha exclusió. I el Pare del Cel, en Crist, es dona a conèixer com paràbola del fill i el pare pròdigs. L'herència es renova. Malgrat que tantes vegades malgastes. Tal com diu Dietrich Bonhoeffer. Quantes vegades malbaratem la vida, els cops de contradiccions, de dubtes, de pors i de decisions mediocres. Quantes malbaratem la Gràcia perquè ens porta massa lluny en les nostres renúncies. La cara.

Dimarts 7 abril

Dia mundial de la Salut

Efesis 1, 12.

Glòria. En hebreu ?? *cavod* = allò que té pes, que és consistent, que perdura en Ets lloança de la seva glòria quan reconeixes Déu com a Senyor de la teva vida. Teva seguretat la cerques en Ell, quan tot en tu, pensaments, sentiments, decisions fonamenten en Ell. Déu de totes les coses, les de dalt i les de baix. Déu que tot l'origen de la seva glòria quan el reconeixes com aquell que "és el que és". És a conèixer com el que constantment s'esdevé. Un constant esdeveniment de vida per tu.

Dimecres 8 abril

Efesis 1, 13.

I tot això arriba fins a tu en forma de paraula, en forma de veritat, en forma de bona nova. Una proclamació. Com antigament la del pregó a la plaça. Tothom escoltar-lo. I tu escoltes la paraula... per escoltar-la de debò has de fer silenci, cal s'esdevingui acte en tu, acció creadora; deixar que la paraula s'esdevingui moviment. Així serà la Paraula i Esperit Sant. Els dos et portaran a conèixer la dimensió del Crist, logos de Déu. Posa-hi el cor. Digues sí a aquesta realitat. I l'experimentis més quedaràs marcat.

Diumenge 5 abril

Mateu 21, 1-11

Molta gent va començar a estendre els seus mantells pel camí; d'altres tallaven branques dels arbres i encatifaven el terra. La gent que anava davant d'ell i els qui seguien darrere cridaven: «Hosanna al Fill de David! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna a dalt del cel!»

Dilluns 6 abril

Efesis 1, 11.

No t'has quedat fora. La decisió de Déu a favor de l'humà no té límits. Tothom se'n pot beneficiar. No hi ha exclusió. I el Pare del Cel, en Crist, es dona a conèixer com el de la paràbola del fill i el pare pròdigs. L'herència es renova. Malgrat que tantes vegades la malgastes. Tal com diu Dietrich Bonhoeffer. Quantes vegades malbaratem la gràcia a cops de contradiccions, de dubtes, de pors i de decisions mediocres. Quantes vegades malbaratem la Gràcia perquè ens porta massa lluny en les nostres renúncies. La Gràcia és cara.

Dimarts 7 abril Dia mundial de la Salut

Efesis 1, 12.

Glòria. En hebreu ?? *cavod* = allò que té pes, que és consistent, que perdura en el temps. Ets lloança de la seva glòria quan reconeixes Déu com a Senyor de la teva vida. Quan la teva seguretat la cerques en Ell, quan tot en tu, pensaments, sentiments, decisions, es fonamenten en Ell. Déu de totes les coses, les de dalt i les de baix. Déu que tot ho és. Ets lloança de la seva glòria quan el reconeixes com aquell que "és el que és". És a dir quan el perceps com el que constantment s'esdevé. Un constant esdeveniment de vida plena per a tu.

Dimecres 8 abril

Efesis 1, 13.

I tot això arriba fins a tu en forma de paraula, en forma de veritat, en forma d'evangeli = bona nova. Una proclamació. Com antigament la del pregó a la plaça. Tothom corria a escoltar-lo. I tu escoltes la paraula... per escoltar-la de debò has de fer silenci, deixar que s'esdevingui acte en tu, acció creadora; deixar que la paraula s'esdevingui força en tu, moviment. Així serà la Paraula i Esperit Sant. Els dos et portaran a conèixer la vertadera dimensió del Crist, logos de Déu. Posa-hi el cor. Digues sí a aquesta realitat. I com més l'experimentis més quedaràs marcat.

Dijous 9 abril Dietrich Bonhoeffer (executat pels nazis, el 9/4/1945, c. de concentració de Flossenbürg)

Dijous Sant

Pasqua... la nit de la llibertat. Alliberat per Crist. L'anyell sacrificat.

Divendres 10 abril

Divendres Sant

**... mort injusta, sense sentit. Mort per tu.
Per donar-te vida.**

Dissabte 11 abril

Dissabte Sant

... silenci.

aniversaris: Valentina STARUNSK

Diumenge 12 abril Edicte de Nantes - 13/4/1598. (Fi de les

Diumenge de Resurrecció

Crist ha ressuscitat. Veritablement ha ressuscitat! Avui t'aixeques i un sol de claredat perfecta il·lumina el teu cor. Vida plena, per a tu!

Dilluns 13 abril guerres de Religió a França)

Efesis 1,14.

Per l'Esperit el Déu que s'esdevé, és a dir el que és vida en constant emanació, nica, per l'Esperit la Paraula esdevé acció. Per l'Esperit coneixes, saps, tens la c la vida plena, de la salvació que hi ha en Crist. Has estat marcat pel segell de l' segell et certifica com a hereu. Ho tens per segur. Tens la penyora. Tens la segu no estàs exclòs, perquè pertany a Déu, has estat "redimit", és a dir has passat dició d'esclau a la llibertat del fill. I només a Ell dones Glòria.

Dimarts 14 abril Leonardo da Vinci (naix.15/4/1452 a Vinci, Toscana)

Efesis 1,14.

Després del càntic en el que l'apòstol expressa la grandesa de les benediccion: de la seva obra, de la seva bona voluntat envers els homes, i de l'acció de l'Es que aporta certesa i lloança; l'Apòstol adopta un altre to més directe. S'adreça a l tat d'Efes. Un bon exercici pot ser el de posar-se en el lloc de la mateixa comuni hores pensem que les paraules s'adrecen a nosaltres. Provem l'exercici?

Dimecres 15 abril Pietro Valdo (mort 16/4/1217. Donà nom als valde

Efesis 1,15-16

L'apòstol té goig, i sent agraïment per un doble motiu: la fe i l'amor que hi ha en l tat d'Efes. Fe i amor. En una comunitat les dues coses van juntes. La fe compor tots els germans, "tots els del poble sant". Un amor real, no fingit. Fe i amor q fruits. Potser en un exercici de penediment, tota comunitat cristiana, en situaci s'ha de preguntar si en ella es donen els dos aspectes. I l'apòstol prega per la c Sap que la fe i l'amor, en una comunitat sempre es troben en equilibri. Són fràg cops que el poden trencar.

Dijous 16 abril

Efesis 1,17

Comprendre la revelació per conèixer de veritat qui és el Crist. Comprendre la v procés racional. Es pot pensar que tot esforç en aquest sentit serà en va. Si en de comprendre la revelació com un exercici racional, les possibilitats són poques lació es mostra com a misteri, impossible d'abastar completament. Comprendre és conèixer. Quan intento comprendre les realitats de fe, més es posa de manife ficiència de la raó. La revelació com a misteri sempre se m'escaparà. De quina sió parla l'apòstol?

Dilluns 13 abril guerres de Religió a França)

Efesis 1,14.

Per l'Esperit el Déu que s'esdevé, és a dir el que és vida en constant emanació, es comunica, per l'Esperit la Paraula esdevé acció. Per l'Esperit coneixes, saps, tens la certesa de la vida plena, de la salvació que hi ha en Crist. Has estat marcat pel segell de l'Esperit. El segell et certifica com a hereu. Ho tens per segur. Tens la penyora. Tens la seguretat que no estàs exclòs, perquè pertany a Déu, has estat "redimit", és a dir has passat de la condició d'esclau a la llibertat del fill. I només a Ell dónes Glòria.

Dimarts 14 abril Leonardo da Vinci
(naix.15/4/1452 a Vinci, Toscana)

Efesis 1,14.

Després del càntic en el que l'apòstol expressa la grandesa de les benediccions de Déu, de la seva obra, de la seva bona voluntat envers els homes, i de l'acció de l'Esperit Sant que aporta certesa i lloança; l'Apòstol adopta un altre to més directe. S'adreça a la comunitat d'Efes. Un bon exercici pot ser el de posar-se en el lloc de la mateixa comunitat. I aleshores pensem que les paraules s'adrecen a nosaltres. Provem l'exercici?

Dimecres 15 abril Pietro Valdo
(mort 16/4/1217. Donà nom als valdenses)

Efesis 1,15-16

L'apòstol té goig, i sent agraïment per un doble motiu: la fe i l'amor que hi ha en la comunitat d'Efes. Fe i amor. En una comunitat les dues coses van juntes. La fe comporta amor a tots els germans, "tots els del poble sant". Un amor real, no fingit. Fe i amor que donen fruits. Potser en un exercici de penediment, tota comunitat cristiana, en situació de crisi s'ha de preguntar si en ella es donen els dos aspectes. I l'apòstol prega per la comunitat. Sap que la fe i l'amor, en una comunitat sempre es troben en equilibri. Són fràgils. Hi ha cops que el poden trencar.

Dijous 16 abril

Efesis 1,17

Comprendre la revelació per conèixer de veritat qui és el Crist. Comprendre la veritat. Un procés racional. Es pot pensar que tot esforç en aquest sentit serà en va. Si entenc el fet de comprendre la revelació com un exercici racional, les possibilitats són poques. La revelació es mostra com a misteri, impossible d'abastar completament. Comprendre és definir, és conèixer. Quan intento comprendre les realitats de fe, més es posa de manifest la insuficiència de la raó. La revelació com a misteri sempre se m'escaparà. De quina comprensió parla l'apòstol?

Divendres 17 abril

Efesis 1,17

Comprendre la veritat. Procés, doncs, inútil? No del tot. Un exercici que sempre té els seus límits. El misteri infinit aviat esgota les possibilitats de la raó, però aquesta s'enriqueix en l'intent quan es fa des de la fe. Anselm de Canterbury, teòleg cristià de principis del segle XI, matisant el seu antecessor Agustí d'Hipona (s.IV), va dir: *"No pretenc entendre per creure, sinó que crec per entendre."* Per aquell qui busca la veritat, el camí comença per la fe, el primer de tot és creure; i continua amb l'esforç de la raó per comprendre la revelació. No creure seria presuntuós; no esforçar-se per comprendre el que es creu seria negligència.

Dissabte 18 abril

Efesis 1,18

L'apòstol demana que il·lumini la mirada interior del cor. No tot es resol en el procés racional. La comprensió no es desentén de l'acte de fe, més aviat es compleix amb ell. Entendre la comprensió com l'instant en el que la raó, il·luminada per la fe, abasta el misteri sense reduir-lo a categories purament racionals. Instant en el que pensament i experiència (el cor) es toquen i complementen. Tots els registres de la persona són sol·licitats a l'hora de cercar el coneixement de la veritat.

Diumenge 19 abril

Efesis 1,19-20

Conèixer la veritat com a realitat experimentada, no tan sols raonada, com a realitat viscuda amb tota la seva consistència, és donar pas a l'obra de Déu "en nosaltres", amb el seu poder. Aquest troba la seva màxima manifestació en la resurrecció del Crist. El poder manifestat al matí de Pasqua és el mateix que obra "en nosaltres". La resurrecció viscuda en el teu dia a dia, no és tan sols un esdeveniment únic ocorregut en un moment determinat de la història. El mateix poder que ressuscita el Crist actua en el teu present. Deixa't portar per aquest poder.

Dilluns 20 abril

Efesis 1,21

Força de resurrecció en el teu dia a dia. No només un esdeveniment localitzat en el espai-temps. També Crist assegut a la dreta dalt del cel. La veritat revelada ho abasta tot: terra i cel, passat i futur. Present aquí en l'instant en què comprens amb el cor i la ment, present per sobre de totes les coses. Present en el teu temps, al costat teu en totes les teves històries, i al mateix temps omplint l'ordre de les coses creades. No hi ha res per sobre del Crist, ni potències, ni autoritats, ni sobiranes, ni éssers creats. I això per l'Eternitat.

Dimarts 21 abril

Efesis 1,22

El Crist, cap de l'Església. Deixa, si pots, el ritme, i els sorolls als que tant estàs calla. Pensa i creu, per un instant, que com a creient formes part d'un cos, del és el cap. Pensa en aquesta imatge i el seu significat. En ella sempre hi ha una € a la unitat dels membres, a posar en pràctica el perdó, a gosar la reconciliació. compromís i la cooperació en la missió. Deixa't guiar en el Crist. Deixa't mour Esperit. Com a comunitat cristiana, ens atrevirem a viure un Evangeli conseqüent cal?

Dimecres 22 abril DIA DEL LLIBRE I LA RO

Efesis 1,23

El cos es mou en la direcció que es decideix en el cap. Els membres fan allò c cap els ordena. Membre/Cos/Església, el cap te/ens indica un rumb molt clar. Si sis/seguíssim, com a cos ben coordinat, amb objectius comuns, amb il·lusió, am més a favor de la vida, acollint el goig, compartint esperança, passant a l'acció perdó, oferint respecte, Membre/Cos/Església, si tot això fos així, fregaries/fregeser, com amb la punta del dit, la plenitud d'Aquell qui omple totes les coses seríem feliç/feliços.

Dijous 23 abril

Efesis 2,1-6

Hi ha un abans i un després. En altres temps... mort; ara... ressuscitats en Crist passat i el present: Déu, "ric en misericòrdia", estima amb un amor infinit. Creu amor, *Senyor, deixar-me portar per ell, deixar-me vèncer per ell en les meves c ons, en el meu orgull. En Crist, Senyor, tu dius la Paraula que m'aixeca, que em de les meves inèrcies, les que pateixo i les que infligeixo; les que suporto, i les que les que m'aillen, i les que em porten a excloure. Vull Senyor viure la vida sego. Gràcia abundant. Deixar de viure en una lluita constant contra els altres i contra mi*

Divendres 24 abril Federico Fliedner (mort el 25)

Efesis 2,7-10

Salvats per Gràcia, per la fe: un do de Déu. Passem la vida, busca-raons emperçant que la salvació ens la fem nosaltres. I no és així. Tot ve de Déu. La fe: do c aquesta recerca constant d'autojustificació no hi ha res que puguem fer per nos teixos. Perquè, si hi ha bones obres, han estat preparades per Déu en Crist. F vida del cristià és l'antitesi de la de l'heroi carregat d'honors i de medalles. Tu, confiant, lliurat a la fe, sempre contradictori, sempre justificat; descentra't, doi mateix. Viu per Gràcia.

Dimarts 21 abril

Efesis 1,22

El Crist, cap de l'Església. Deixa, si pots, el ritme, i els sorolls als que tant estàs avesat, i calla. Pensa i creu, per un instant, que com a creient formes part d'un cos, del qual Crist és el cap. Pensa en aquesta imatge i el seu significat. En ella sempre hi ha una exhortació a la unitat dels membres, a posar en pràctica el perdó, a gosar la reconciliació. Tot per al compromís i la cooperació en la missió. Deixa't guiar en el Crist. Deixa't moure pel seu Esperit. Com a comunitat cristiana, ens atrevirem a viure un Evangeli conseqüent i radical?

Dimecres 22 abril DIA DEL LLIBRE I LA ROSA

Efesis 1,23

El cos es mou en la direcció que es decideix en el cap. Els membres fan allò que el seu cap els ordena. Membre/Cos/Església, el cap te/ens indica un rumb molt clar. Si el seguis/seguíssim, com a cos ben coordinat, amb objectius comuns, amb il·lusió, amb compromís a favor de la vida, acollint el goig, compartint esperança, passant a l'acció, afegint perdó, oferint respecte, Membre/Cos/Església, si tot això fos així, fregaríem/fregaríem, potser, com amb la punta del dit, la plenitud d'Aquell qui omple totes les coses. I series/seríem feliç/feliços.

Dijous 23 abril

Efesis 2,1-6

Hi ha un abans i un després. En altres temps... mort; ara... ressuscitats en Crist. Entre el passat i el present: Déu, "ric en misericòrdia", estima amb un amor infinit. Creure aquest amor, *Senyor, deixar-me portar per ell, deixar-me vèncer per ell en les meves contradiccions, en el meu orgull. En Crist, Senyor, tu dius la Paraula que m'aixeca, que em ressuscita de les meves inèrcies, les que pateixo i les que infligeixo; les que suporto, i les que provoquo; les que m'aïllen, i les que em porten a excloure. Vull Senyor viure la vida segons la teva Gràcia abundant. Deixar de viure en una lluita constant contra els altres i contra mi mateix.*

Divendres 24 abril Federico Fliedner (mort el 25/4/1901)

Efesis 2,7-10

Salvats per Gràcia, per la fe: un do de Déu. Passem la vida, busca-raons empedreïts, pensant que la salvació ens la fem nosaltres. I no és així. Tot ve de Déu. La fe: do de Déu. En aquesta recerca constant d'autojustificació no hi ha res que puguem fer per nosaltres mateixos. Perquè, si hi ha bones obres, han estat preparades per Déu en Crist. Per això, la vida del cristià és l'antítesi de la de l'heroi carregat d'honors i de medalles. Tu, estimant i confiant, lliurat a la fe, sempre contradictori, sempre justificat; descentra't, doncs, de tu mateix. Viu per Gràcia.

Dissabte 25 abril Accident de Chernòbyl (26/4/1986)

Efesis 2,11-13

Un cop més, un abans i un després. En altres temps: lluny, "pagans"; ara apropats per la sang del Crist. Abans sense promesa. Ara amb esperança. I tu, en quin cantó et trobes? Estàs segur que estàs lliure de paganisme? Considera el teu entorn, el més proper i comença a comptar els déus fets de mans d'homes. Són més del que et penses. I els tens ficats a casa. No, ja no estan en un racó amb l'espelmeta al costat perquè t'agenollis davant d'ells. Alguns són invisibles, per això la seva influència és encara més perniciosa. Compte, que no et dominin.

Diumenge 26 abril

Efesis 2,14-15

Al temple, a Jerusalem, els pagans tenien un espai reservat més enllà del qual no podien passar. Tota separació entre purs i impurs, bons i dolents, creients i no creients, és fictícia. Ningú es troba en els extrems. Transitem per la vida entre bondat i maldat, veritat i mentida, amor i odi, fe i dubtes. No fer diferències. No hi ha mur. Tots els humans tenen accés. Fer comunitat és deixar entrar, acollir, integrar sense prejudicis. Deixar derruir els murs que a vegades construïm, a cops de prejudicis: drets adquirits, maledicència, etiquetes. Fer comunitat és respectar un espai que és obert per a tothom.

Dilluns 27 abril

Efesis 2, 16

Si tan sols ens prenguéssim aquesta paraula seriosament. Que de pressa passa la setmana santa, i que lluny se'n van els bons propòsits que ens podríem fer a partir dels fets que es commemoren! Cal escoltar bé la Paraula, perquè ella és una clara exhortació a la pau i a la reconciliació. Ha mort a la creu per reconciliar i per unir. La creu, una fita ben clara. No ens en podem desdir.

Dimarts 28 abril

Efesis 2,17 – 18.

Anunciar la pau, a prop, i lluny. No hi ha fronteres. Els qui eren a prop, el poble d'Israel. Els qui eren lluny, els pagans. No hi ha diferències. No hi ha privilegis exclusius per als primers; i els segons no estan en el que seria una segona fila. *Anunciar la pau, i viure-la! Senyor, portant-la més enllà de les fronteres que poso en el meu cor i en el meu enteniment a l'hora d'estimar i de relacionar-me amb els altres.*

Dimecres 29 abril

Efesis 2, 19

La comunitat integradora està en el moll mateix de l'os. Un os que a vegades es de rosegar. Perquè ens porta molt, molt més lluny del que nosaltres voldríem. E hi ha estrangers ni forasters. No hi ha diferència entre els qui són d'aquí i els d'allà. Ningú se'm fa estrany, i ningú no se sent estrany. Tots ciutadans d'un mateix país.

Dijous 30 abril FESTA DEL TREBALL

Efesis 2, 20

Formem un edifici. Arrenglerats a la pedra angular. La pedra angular és la primera que es posa. Els antics constructors consideraven que la primera pedra havia de ser la que es trobés en l'angle est de l'edifici. La pedra angular és aquella pedra a la qual s'arreglerarà tota la resta. I a partir de la qual tot l'edifici s'anirà fent. I totes les pedres són importants, cada una té el seu lloc, cada una contribueix a la solidesa del Crist.

Divendres 1 maig

Job 1,1-7

Aquest és l'escenari. La cort celestial es reuneix, i com aquell que no diu res l'acusador. Literalment és "satanás", que vol dir: també "adversari". La pregunta: vens?, ja el presenta com un element estrany. Com si digués: ¿i tu què fas ara Dóna la idea que l'acusador és aquell que mai saps quan ni com pot arribar, es de manera insospitada, quasi sense fer-se notar. Ningú l'ha convocat, i es fica a caradament. Ve de donar voltes per la terra. Va a la seva, solitari, al marge de tot a punt per fer mal.

Dissabte 2 maig

Job 1,8 – 12.

Febrer de l'any 1968. El meu pare va arribar a casa d'un dels seus viatges. Por feia habitualment, un exemplar de revista "Paris Match". Hi havia un reportatge terratrèmol que hi havia hagut a Sicília. En una de les fotos es veia un home mirant cel, amb el puny aixecat, i amb cara de desesperació i ràbia. Si és trist recordar-només quan les coses van malament, encara ho és més recordar-se'n per maleït tant gran hi ha d'haver respecte a Ell per arribar a aquest extrem! És la l'adversari.

Dimecres 29 abril

Efesis 2, 19

La comunitat integradora està en el moll mateix de l'os. Un os que a vegades es fa difícil de rosegar. Perquè ens porta molt, molt més lluny del que nosaltres voldríem. En Crist no hi ha estrangers ni forasters. No hi ha diferència entre els qui són d'aquí i els qui vénen d'allà. Ningú se'm fa estrany, i ningú no se sent estrany. Tots ciutadans d'un mateix poble.

Dijous 30 abril FESTA DEL TREBALL

Efesis 2, 20

Formem un edifici. Arrenglerats a la pedra angular. La pedra angular és la primera pedra que es posa. Els antics constructors consideraven que la primera pedra havia de ser aquella que es trobés en l'angle est de l'edifici. La pedra angular és aquella pedra a partir de la qual s'arrenglerarà tota la resta. I a partir de la qual tot l'edifici s'anirà fent. I en l'edifici totes les pedres són importants, cada una té el seu lloc, cada una contribueix a la glòria del Crist.

Divendres 1 maig

Job 1,1-7

Aquest és l'escenari. La cort celestial es reuneix, i com aquell que no diu res apareix l'acusador. Literalment és "satanás", que vol dir: també "adversari". La pregunta: ¿I tu, d'on vénis?, ja el presenta com un element estrany. Com si digués: ¿i tu què fas ara per aquí? Dóna la idea que l'acusador és aquell que mai saps quan ni com pot arribar, es presenta de manera insospitada, quasi sense fer-se notar. Ningú l'ha convocat, i es fica al mig descaradament. Ve de donar voltes per la terra. Va a la seva, solitari, al marge de tot. Sempre a punt per fer mal.

Dissabte 2 maig

Job 1,8 – 12.

Febrer de l'any 1968. El meu pare va arribar a casa d'un dels seus viatges. Portava, com feia habitualment, un exemplar de revista "Paris Match". Hi havia un reportatge sobre un terratrèmol que hi havia hagut a Sicília. En una de les fotos es veia un home mirant cap al cel, amb el puny aixecat, i amb cara de desesperació i ràbia. Si és trist recordar-se de Déu només quan les coses van malament, encara ho és més recordar-se'n per maleir-lo. Quin buit tant gran hi ha d'haver respecte a Ell per arribar a aquest extrem! És la lògica de l'adversari.

Diumenge 3 maig

Livre de Prières, Société Lutérienne. Editions Olivétan. p. 32

Senyor, mestre del temps, fes que cada dia estigui disposat a donar-te el temps que tu em dones. Senyor del temps, ajuda'm a trobar, cada dia, el temps de trobar-te i escoltar els altres, el temps d'admirar i el temps de respirar, el temps de callar i el temps de parar-me, el temps de somriure i el temps de donar gràcies, el temps de reflexionar i el temps de perdonar, el temps d'estimar i el temps de pregar. Senyor, mestre del temps, et dono totes les hores d'aquest dia, i tots els dies de la meua vida, fins el moment en el que el meu temps aquí a la terra s'acabi. ERF

Dilluns 4 maig

Sören Kierkegaard
(neix el 5/5/1813. Teòleg protestant danès)

Job 1,13 – 22.

El Senyor ho dona, ell mateix ho pren. Beneït sigui el seu nom. Passi el que passi: beneït sigui el nom de Déu. La relació amb Déu no té res de comercial. No hi ha proporcionalitat. L'autor del llibre de Job porta la reflexió fins a l'extrem: Ell dona, Ell pren. Beneït sigui. És a dir: en Déu s'exposa el teu agraïment més gran per tot el bé que en la vida trobes, com també en Déu s'exposa la teua necessitat més profunda. Res de mal diràs d'Ell. "B(i)endeciràs". No tocaràs per malmetre'l, l'àmbit, el reducte d'última confiança.

Dimarts 5 maig

Job 2,1-10.

Torna l'acusador a la cort celestial. I Déu que un cop més crida la seva atenció cap a la integritat de Job. "Per salvar la pell, l'home s'ho juga tot" – diu l'adversari. En el fons vol dir que només la por a la mort fa que Job es mantingui íntegre i no maleeixi Déu. I en la dona es personifica l'última de les temptacions: "Maleeix Déu, i mor d'una vegada": el menyspreu de la vida. Maleir Déu precisament és això, sortir de l'àmbit en el que sigui bo, o sigui dolent el que et passa, sempre hi ha en Ell vida. L'amor a Déu ens manté fermes en l'amor a la Vida.

Dimecres 6 maig

Livre de Prières, Société Luthérienne. Editions Olivétan. p. 30

Pregària. Déu de bondat, obre les meves orelles, que jo escolti la teua paraula, que la senti dins del meu cor, i que em deixi transformar per ella. Obre la meua boca per poder lloar-te i cantar-te per tot el que fas. Pel teu Esperit Sant, fer-me capaç d'aixecar els altres i encoratjar-los: que les meves paraules siguin paraules creadores de relació, paraules que guareixin i consolïn, que alliberin i reconciliïn; paraules capaces de revelar nous horitzons, obrir el cel, i fer que tots puguin copsar que n'és de preciosa i única la seva vida. Anselm Grün.

Dijous 7 maig

Lluc 12,49-52.

Quantes vegades, defensant la moral tradicional, la família apareix com un pilar d'estat. L'ideal de la família amorosament correcta impera. Jesús, en canvi, sembla li dona un cop ben dur. Des de la radicalitat, en el seguiment de Jesús, tot pot ser suspens, fins i tot aquells ideals més purs, i els costums més nobles. En la renaixença del Regne de Déu tot entra en crisi. Fins i tot allò que es considera més sòlid.

Divendres 8 maig

Lluc 12,49-52.

Si jo, un dia, per obeir qui sap quin anhel de sublims utopies, ho deixo tot, se'n va d'irresponsable. No hauré actuat bé. Faré mal a la família. Jesús està dient que allò que sembla més estructurat, el lloc en el que l'individu construeix la seva identitat i relació amb els altres i la seva seguretat, aquest lloc, en la perspectiva del següent Jesús, treballant per la pau, la justícia, l'equitat, l'amor als altres, pot quedar en perill. I ha passat, i passa. *Senyor, ajuda'ns a fer famílies unides en el compromís, per un món millor.*

Dissabte 9 maig

Karl Barth (neix el 10/5/1886. Teòleg suís)

Lluc 12, 54-56.

En el fons sabem el significat del què està passant. I la nostra hipocresia està en perill, denunciar, canviar. Sabem que el món en el que estem, la societat que ens envolta és injusta, carregada d'errors, inhumana, i sabem el que cal fer per començar a canviar. Deixar de participar en certes coses, i començar a treballar, des de baix, per canviar les coses d'altres. Jesús està dient que en el fons no és tant difícil de veure on són els errors, difícil és ser conseqüent i passar a l'acte per començar a corregir.

Diumenge 10 maig

Deixeble. Livre de Prières, Soc. Luthérienne. Edit. Olivétan. p. 28

Senyor, vull lliurar-te tot el que em pesa i m'impedeix seguir-te. Em crides a ser del teu reialme, i estic preocupat per les meves falses riqueses. Em crides a posar-me a marxa seguint-te a tu, i estic agafat per les meves pors i les meves rutines. En gaudir de la vida de l'Evangeli, i em tanco en les meves tenebres i en els meus errors, crides a llaurar el camp del món i tinc la nostàlgia d'un passat en el que tot era clar. Senyor, perdona'm. I dona'm la teua llibertat, el teu coratge i la teua joia, per aprèn a sempre, a esdevenir el teu deixeble.

Dijous 7 maig

Lluc 12,49-52.

Quantes vegades, defensant la moral tradicional, la família apareix com un pilar de la societat. L'ideal de la família amorosament correcta impera. Jesús, en canvi, sembla que aquí li dona un cop ben dur. Des de la radicalitat, en el seguiment de Jesús, tot pot quedar en suspens, fins i tot aquells ideals més purs, i els costums més nobles. En la recerca del Regne de Déu tot entra en crisi. Fins i tot allò que es considera més sòlid.

Divendres 8 maig

Lluc 12,49-52.

Si jo, un dia, per obeir qui sap quin anhel de sublimes utopies, ho deixo tot, se'm tractarà d'irresponsable. No hauré actuat bé. Faré mal a la família. Jesús està dient que fins i tot allò que sembla més estructurat, el lloc en el que l'individu construeix la seva identitat en relació amb els altres i la seva seguretat, aquest lloc, en la perspectiva del seguiment de Jesús, treballant per la pau, la justícia, l'equitat, l'amor als altres, pot quedar en segon terme. I ha passat, i passa. *Senyor, ajuda'ns a fer famílies unides en el compromís, amb Tu, per un món millor.*

Dissabte 9 maig

Karl Barth (neix el 10/5/1886. Teòleg reformat suís)

Lluc 12, 54-56.

En el fons sabem el significat del què està passant. I la nostra hipocresia està en no fer res per evitar, denunciar, canviar. Sabem que el món en el que estem, la societat que formem és injusta, carregada d'errors, inhumana, i sabem el que cal fer per començar a canviar-la. Deixar de participar en certes coses, i començar a treballar, des de baix, per canviar-ne d'altres. Jesús està dient que en el fons no és tant difícil de veure on són els errors. El més difícil és ser conseqüent i passar a l'acte per començar a corregir.

Diumenge 10 maig

Deixeble. Livre de Prières, Soc. Luthérienne. Edit. Olivétan. p. 28

Senyor, vull lliurar-te tot el que em pesa i m'impedeix seguir-te. Em crides a ser un artesà del teu reialme, i estic preocupat per les meves falses riqueses. Em crides a posar-me en marxa seguint-te a tu, i estic agafat per les meves pors i les meves rutines. Em crides a gaudir de la vida de l'Evangeli, i em tanco en les meves tenebres i en els meus morts. Em crides a llaurar el camp del món i tinc la nostàlgia d'un passat en el que tot era millor. Senyor, perdona'm. I dona'm la teva llibertat, el teu coratge i la teva joia, per aprendre, ara i sempre, a esdevenir el teu deixeble.

Dilluns 11 maig

Lluc 12, 57-59.

“Discerniu vosaltres mateixos el que convé fer”. I l'exemple del plet diu molt, en relació amb la societat i les seves injustícies. Potser ho estem veient. Hem deixat fer, hem deixat que es construís una societat basada en el lucre, en el màxim benefici en el mínim de temps, hem deixat fer una societat basada en el consum irracional. I no l'hem jutjat, hem deixat fer. Ara ella mateixa, des del seu desordre, amb tots els seus desequilibris... ens jutja a nosaltres. Era urgent fer alguna cosa... no s'ha fet. Ara és tard.

Dimarts 12 maig

Lluc 13, 1-5.

Fets sagnants, esdeveniments desastrosos. Podríem dir... injustícies, terrorisme, desastres naturals, accidents. Quin mal han fet? Són culpables, les víctimes? Per què els ha vingut a sobre el mal? Jesús trenca aquesta lògica. No s'han de buscar raons. Com tampoc has de passar el teu temps xafardejant sobre les desgràcies dels altres, els seus errors i els seus pecats. Mira els teus propis pecats. I converteix-te. Tots som culpables. Tots ho hem de reconèixer, i aprendre a compartir la vida amb la misericòrdia de Déu en el cor, a la mirada i als llavis.

Dimecres 13 maig

Livre de Prières, Soc. Luthérienne. Edit. Olivétan. p. 35

Pregària. *Senyor, no deixis que ens acostumem a les nostres separacions. Guarda'ns de considerar "normal" el que és un escàndol per al món, i una ofensa al teu amor. Manté viva en nosaltres la consciència del pecat que divideix el que tu has unit. Allibera'ns de les nostres estreteses, rancúnies, prejudicis. Ensenya'ns a reconèixer els dons de la teva Gràcia en tots aquells que et busquen. Aprofundeix la nostra fidelitat a la teva Paraula, i guarda'ns lúcids i disponibles en les teves mans.* ERF

Dijous 14 maig

Lluc 13, 6-9.

Jesús va deixar el conte inacabat. Què va passar amb la figuera? Però l'ensenyament és clar. *"Fe no és esperar... fe no és somiar... fe és penosa lluita per l'avui i pel demà... fe és un cop de falç, fe és donar la mà... la fe no és pas viure d'un record passat"*. Si no treballes la teva terra, si no dediques temps als teus arbres, difícilment donaran fruit. Fins i tot les coses més simples necessiten que els hi dediquis un temps. Barreja amor en la terra del teu àmbit, treballa'l bé, i no t'hauràs de penedir de res.

Divendres 15 maig

Lluc 13, 10-13.

“Anava encorbada”. I no cal que es vegi. A vegades és el nostre cor o el nostre e estan per terra. Afeixugats per... la malaltia... el dolor... un problema... tensior malaltia produïda per un esperit”. Quelcom d'irracional s'instal·la en la vida. Qu blema pren arrel senzillament en un cor tancat pel dolor i la por, aleshores vér baixes. Mirada fosca. Ulls a terra. Jesús arriba. Quedes lliure... del teu dolor, c por... tranquil, tranquil·la, tot està bé. I pots començar a aixecar els ulls i tornar a els teus, estimant-los.

Dissabte 16 maig

Lluc 13, 14-17.

Jesús se salta la norma. Per què? Perquè ha deixat d'acompanyar la vida. La facilita la vida és bona, quan esdevé un pes feixuc que la condiciona o l'exclou, r Si per mantenir l'ordre hem de fer que tot quedi encarcerat, immòbil, ens trobare com en un taüt. Morts en vida. Jesús tot i sent dissabte, posa vida, renova el cos d'aquella dona. I això és el més important.

Diumenge 17 maig

Livre de Prières, Soc. Luthérienne. Edit. Olivétan. p. 37

Pregària. *Et donem gràcies, Déu i pare nostre, per haver-nos creat tan diferent dels altres. Les nostres cares tenen tots els colors, i la teva llum passa per sc seva varietat. Et donem gràcies per haver-nos donat diversos llenguatges. Tu ai ques, en l'expressió de l'ésser humà, la recerca de la teva cara. Et lloem, Seny: ens permetes de descobrir-nos els uns als altres i de descobrir, així, la joia de trob*

Dilluns 18 maig

Lluc 13,14-17.

La reflexió d'ahir, és cert, ens obre molts interrogants: relativisme?, concessior del mal?, dit en llenguatge popular “passotisme”? Potser la clau de comprensió i sofriment d'aquell que no havent escollit les seves circumstàncies es troba al i paràmetres de moralitat, o enmig de normatives que afegeixen encara més so que ja li toca viure. Jesús, abans de defensar la llei, és compassiu, fins a tal pu tua amb certa “deshonestat” en relació amb la llei. Sigueu misericordiosos...

Divendres 15 maig

Lluc 13, 10-13.

“Anava encorbada”. I no cal que es vegi. A vegades és el nostre cor o el nostre esperit que estan per terra. Afeixugats per... la malaltia... el dolor... un problema... tensions... “Una malaltia produïda per un esperit”. Quelcom d'irracional s'instal·la en la vida. Quan un problema pren arrel senzillament en un cor tancat pel dolor i la por, aleshores vénen hores baixes. Mirada fosca. Ulls a terra. Jesús arriba. Quedes lliure... del teu dolor, de la teva por... tranquil, tranquil·la, tot està bé. I pots començar a aixecar els ulls i tornar a estar amb els teus, estimant-los.

Dissabte 16 maig

Lluc 13, 14-17.

Jesús se salta la norma. Per què? Perquè ha deixat d'acompanyar la vida. La norma si facilita la vida és bona, quan esdevé un pes feixuc que la condiciona o l'exclou, malament. Si per mantenir l'ordre hem de fer que tot quedi encarcerat, immòbil, ens trobarem al final com en un taüt. Morts en vida. Jesús tot i sent dissabte, posa vida, renova el cos i l'esperit d'aquella dona. I això és el més important.

Diumenge 17 maig

Livre de Prières, Soc. Luthérienne. Edit. Olivétan. p. 37

Pregària. Et donem gràcies, Déu i pare nostre, per haver-nos creat tan diferents els uns dels altres. Les nostres cares tenen tots els colors, i la teva llum passa per sobre de la seva varietat. Et donem gràcies per haver-nos donat diversos llenguatges. Tu així multipliques, en l'expressió de l'ésser humà, la recerca de la teva cara. Et lloem, Senyor, perquè ens permets de descobrir-nos els uns als altres i de descobrir, així, la joia de trobar-nos.

Dilluns 18 maig

Lluc 13,14-17.

La reflexió d'ahir, és cert, ens obre molts interrogants: relativisme?, concessions davant del mal?, dit en llenguatge popular “passotisme”? Potser la clau de comprensió està en el sofriment d'aquell que no havent escollit les seves circumstàncies es troba al mig d'uns paràmetres de moralitat, o enmig de normatives que afegeixen encara més sofriment al que ja li toca viure. Jesús, abans de defensar la llei, és compassiu, fins a tal punt que actua amb certa “deshonestedat” en relació amb la llei. Sigueu misericordiosos...

Dimarts 19 maig

1r Auto de fe a Valladolid (21/5/1559: 15

Lluc 13,15-16.

Jesús posa en evidència les nostres contradiccions. Que fàcilment, a l'hora de defensar les normes, tanquem els ulls davant de les nostres pròpies incoherències. Quan el seguiment radical de Jesús no és una opció assumida amb totes les conseqüències, hem de tenir la humilitat de reconèixer que estem en un terreny molt relliscós. Hi ha un perill, que com a creients acabem fent demagògia, parlem d'obeir el Mestre com si d'un eslògan es tractés. *Senyor, fes que parli menys i actuï més. Sé que si ho faig entraré en un espai de goig i de llibertat.*

Dimecres 20 maig

"reformats" són executats i cremats a la foguera)

Livre de Prières, Société Luthérienne. Editions Olivétan. p. 29

Pregària. *Et demano, Senyor Déu, paraules, àncores per a l'esperança.*

Et demano, Senyor Déu, que sacsegis els meus dies, que sacsegis les meves nits per al servei dels altres i del teu nom.

Et demano, Senyor Déu, preguntes i exigències que m'orientin cap a la Vida.

Isabelle Gerber.

Dijous 21 maig

Lluc 13,18-19.

Les grans coses comencen i es fan a poc a poc, en el secret, a l'ombra, des de l'anonimat. I el més important és veure els fruits. El Regne de Déu està en aquest anhel de justícia, de pau, de solidaritat, d'amor que sempre portes a dins. Fes que aquestes llavors germinin, i creixerà en tu, de manera tan imperceptible que els fruits que en recolliràs els rebràs com un regal d'insospitada grandesa. Ara, va, fes el primer pas.

Divendres 22 maig

Lluc 13,18-21

Es fa la massa del pa, amb llevat, aigua, farina. Es deixa reposar... i el llevat actua. La massa puja, augmenta de volum, creix. Així és amb el Regne del Cel. L'hem de deixar reposar en nosaltres. És a dir: prendre temps per rebre'l, per deixar-lo actuar des de dins. Sentir que una força ens empeny. Interioritzar els valors del Regne i passar a l'acte quan arriba el moment.

Dissabte 23 maig

Lluc 13,22-30

Llegeixes. Ho fas racionalment. La teva lectura té poc de vital. Si no fos així et i absolutament descol·locat, i una gran inquietud, per no dir angoixa podria fer niu cor. Però, en el fons, la salvació, et preocupa? Jesús desactiva la qüestió. És gués. No hi pensis. No cal. No estàs aquí per imaginar cristians de primera (que per la porta gran), cristians de segona (que entrarien per la petita), i tota la re pobrets!, no entrarien).

Diumenge 24 maig

Livre de Prières, Société Luthérienne. Editions Olivétan. p. 53

Pregat amb el meu cos, les mans juntes i obertes davant teu. Assegut, de ger per dir-te gràcies, demanar-te perdó, meditar la teva Paraula.

Pregat amb el meu esperit, entrar en diàleg, tenir un intercanvi amb tu, confiar-i vida, les meves preocupacions, i acollir les teves interpel·lacions.

Pregat amb el meu cor, dir-te de quina manera confio en tu, i encomanar-te les p alegries d'aquells a qui estimo; i dir-te, un cop més, que en la meua vida, Tu ets i

---

Dilluns 25 maig

Jean Calvin (mor el 27/5/1564)
protestant francès i reformador a Suïa

Lluc 13,22-30

Al final els qui en principi podries pensar que entren, no entren, i en canvi els qui ries pensat que tenen entrada, sí que entren. Esforça't per entrar per la porta est dir: com a cristià, accepta la teva mediocritat. Mai seràs prou bo per entrar pe gran. Deixa de fer classificacions. Elimina l'orgull amb el que et compares "dolents", els que tu exclous de la llista de convidats. Perquè al final potser has i que tots hi entraran. Els del final de la llista seran els primers...

Dimarts 26 maig

Lluc 13,22-30

Però... si és així... Si tots entraran... No és just!. Sí que ho és. És la justícia del F la justícia de l'amor, la del perdó. La justícia de la Gràcia. Converteix-te a aques que fa que cada dia sigui una nova oportunitat per viure, arrelat a la vida, fent f de perfecció, i gaudint de l'amor, de la joia, amb els altres, amb Jesús, que et i creure en el Déu que estima sense mesura.

Dissabte 23 maig

Lluc 13,22-30

Llegeixes. Ho fas racionalment. La teva lectura té poc de vital. Si no fos així et quedaries absolutament descol·locat, i una gran inquietud, per no dir angoixa podria fer niu en el teu cor. Però, en el fons, la salvació, et preocupa? Jesús desactiva la qüestió. És com si digués. No hi pensis. No cal. No estàs aquí per imaginar cristians de primera (que entrarien per la porta gran), cristians de segona (que entrarien per la petita), i tota la resta (que, pobrets!, no entrarien).

Diumenge 24 maig

Livre de Prières, Société Luthérienne. Editions Olivétan. p. 53

Pregat amb el meu cos, les mans juntes i obertes davant teu. Assegut, de genolls, dret, per dir-te gràcies, demanar-te perdó, meditar la teva Paraula.

Pregat amb el meu esperit, entrar en diàleg, tenir un intercanvi amb tu, confiar-te la meua vida, les meves preocupacions, i acollir les teves interpel·lacions.

Pregat amb el meu cor, dir-te de quina manera confio en tu, i encomanar-te les penes i les alegries d'aquells a qui estimo; i dir-te, un cop més, que en la meua vida, Tu ets important.

Dilluns 25 maig

Jean Calvin (mor el 27/5/1564. Teòleg protestant francès i reformador a Suïssa)

Lluc 13,22-30

Al final els qui en principi podries pensar que entren, no entren, i en canvi els qui mai hauries pensat que tenen entrada, sí que entren. Esforça't per entrar per la porta estreta. És a dir: com a cristià, accepta la teua mediocritat. Mai seràs prou bo per entrar per la porta gran. Deixa de fer classificacions. Elimina l'orgull amb el que et compares amb els "dolents", els que tu exclous de la llista de convidats. Perquè al final potser has de pensar que tots hi entraran. Els del final de la llista seran els primers...

Dimarts 26 maig

Lluc 13,22-30

Però... si és així... Si tots entraran... No és just!. Sí que ho és. És la justícia del Regne. És la justícia de l'amor, la del perdó. La justícia de la Gràcia. Converteix-te a aquesta justícia que fa que cada dia sigui una nova oportunitat per viure, arrelat a la vida, fent fora deliris de perfecció, i gaudint de l'amor, de la joia, amb els altres, amb Jesús, que et convida a creure en el Déu que estima sense mesura.

Dimecres 27 maig

Livre de Prières, Société Luthérienne. Editions Olivétan. p. 57.

Pregària. *Voldria ser, Senyor Jesús, aquesta terra que tu pots conquerir. Voldria ser, Senyor Jesús, l'àmfora que tu pots omplir. Voldria ser, Senyor Jesús, la massa que tu fas llevar. Voldria ser, Senyor Jesús, l'oïda que s'obre a la teva veu. Voldria ser, Senyor Jesús, el company dels teus germans. Voldria ser, Senyor Jesús, una espurna de la teva claredat. A fi que sobre la terra es faci la teva voluntat.*

Dijous 28 maig

Lluc 13, 31-33.

Si al final... això és així... i tots hi entren (cosa que el text no diu, però que es pot pensar). Quina ràbia! Els fariseus entren en escena. Tot i que aquests sembla que volen protegir Jesús. L'avisen que Herodes vol matar-lo. Però... aleshores... de què serveix que m'esforcis en ser bo, en no fer el mal...? És que per més que t'esforcis, no ho seràs mai del tot. El que compta és ser fidel a Déu, gaudir, dia a dia, aixecant-te del terra que t'ha vist néixer, comptant amb l'absoluta gràcia que t'és donada per posar-te al servei de la vida. Assumint que no sempre ho faràs bé, però gaudint de la vida que es renova a cada instant.

Divendres 29 maig

2 Reis 2, 1-12.

Un món quasi fantàstic. Els autors de Harry Potter o d' El Senyor dels Anells no han inventat res. Eliseu abduït. Carro de foc. Els grups dels profetes, tots assabentats del que ha de passar, com si fossin tots una colla de druides, o de bruixots; les aigües que se separen, etc. Però jo em quedo amb el que Eliseu demana: "Que jo rebí del teu esperit profètic una doble part, la part de l'hereu". El millor que els pares podem fer pels fills és deixar-los un bagatge de saviesa, "el doble", el principi de la qual es troba en l'amor a Déu. *Que els meus fills em superin en saviesa...*

Dissabte 30 maig

2 Reis 2, 13-18.

Segueixen els prodigis. Eliseu té el mantell d'Elies, i els mateixos poders. Les aigües se separen. Ha heretat... I els profetes que proposen fer una batuda per les muntanyes... Curiós. Abans tan saberuts, i ara tan ignorants. "No hi envieu ningú". Eliseu sap que Elies no tornarà. El Senyor se l'ha endut. Cal deixar marxar. Temps de dol? "No tornaràs mai més, però perdures en les coses i en mi de tal manera que em costa imaginar-te absent per sempre" M.Martí i Pol, Lletra a Dolors.

Diumenge 31 maig

Livre de Prières, Société Luthérienne. Editions Olivétan. p. 59.

Pregària. *En la pau del teu cor, Senyor, trobo refugi. Quan les preo m'afeixuguen, quan l'esperança s'allunya, quan la por m'envaeix, prop teu, Se sento segur. Hi ha cops que és difícil de dir "sí", ser fort, i sentir-se segur. Pe seria molt més fàcil ser-ho si cerqués la meva força en la teva, i la meva pau e Aude.*

Dilluns 1 juny

2 Reis 4, 1-7

Desgràcia sobre desgràcia. El fort aixafa el feble fins al final. El profeta intervé cura de les vídues forma part dels deures de caritat. I l'oli -element utilitzat per profetes i els reis, i que simbolitza la benedicció de Déu- es multiplica. Abundà que no manca, n'hi ha tant que la dona i els seus fills podran viure del que qued de pagar el deute. La generositat de Déu en favor dels qui l'estimen.

Dimarts 2 juny

2 Reis 4, 1-7.

Tot el que la vídua ha de posar són els recipients. La benedicció de Déu arriba ha recipients disposats a rebre-la. Imaginem que en una comunitat cristiana ca cada dona, cada creient, és un recipient disposat a rebre la benedicció de Déu se omplir de la seva abundància. A aquesta comunitat, la joia, la vida i el l'acompanyaran en el seu compromís.

Dimecres 3 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 64.

La meua vida: una ofrena: *Senyor, quan tingui gana, dóna'm algú a qui alimen tingui set, dóna'm algú a qui refrescar. Quan tingui fred, algú a qui vestir. Quan la tristesa, dóna'm algú a qui aixecar de nou. Quan em senti afeixugat, carrega pes dels altres. Quan necessiti tendresa, fes que algú me'n demani. Que la tev sigui el meu aliment, la teva gràcia la meua força, i el teu amor el meu repòs. (Reialme sigui la meua esperança. Communauté de Pomeyrol.*

Diumenge 31 maig

Livre de Prières, Société Luthérienne. Editions Olivétan. p. 59.

Pregària. *En la pau del teu cor, Senyor, trobo refugi. Quan les preocupacions m'afeixuguen, quan l'esperança s'allunya, quan la por m'envaeix, prop teu, Senyor, em sento segur. Hi ha cops que és difícil de dir "sí", ser fort, i sentir-se segur. Per tant, em seria molt més fàcil ser-ho si cerqués la meva força en la teva, i la meva pau en la teva.*
Aude.

Dilluns 1 juny

2 Reis 4, 1-7

Desgràcia sobre desgràcia. El fort aixafa el feble fins al final. El profeta intervé. El tenir cura de les vídues forma part dels deures de caritat. I l'oli -element utilitzat per ungir els profetes i els reis, i que simbolitza la benedicció de Déu- es multiplica. Abundància. L'oli que no manca, n'hi ha tant que la dona i els seus fills podran viure del que queda després de pagar el deute. La generositat de Déu en favor dels qui l'estimen.

Dimarts 2 juny

2 Reis 4, 1-7.

Tot el que la vídua ha de posar són els recipients. La benedicció de Déu arriba allà on hi ha recipients disposats a rebre-la. Imaginem que en una comunitat cristiana cada home, cada dona, cada creient, és un recipient disposat a rebre la benedicció de Déu i a deixar-se omplir de la seva abundància. A aquesta comunitat, la joia, la vida i els prodigis l'acompanyaran en el seu compromís.

Dimecres 3 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 64.

La meua vida: una ofrena: *Senyor, quan tingui gana, dóna'm algú a qui alimentar. Quan tingui set, dóna'm algú a qui refrescar. Quan tingui fred, algú a qui vestir. Quan estigui en la tristesa, dóna'm algú a qui aixecar de nou. Quan em senti afeixugat, carrega'm amb el pes dels altres. Quan necessiti tendresa, fes que algú me'n demani. Que la teua voluntat sigui el meu aliment, la teua gràcia la meua força, i el teu amor el meu repòs. Que el teu Reialme sigui la meua esperança.* Communauté de Pomeyrol.

Dijous 4 juny

2 Reis 4, 8-12

La proverbial hospitalitat encara tradicional en països orientals, o africans. Cultures menys “carregades” que la nostra. La societat occidental ha caigut en una cursa desenfrenada pel mínim esforç, màxim benefici, màxima felicitat. Ens estem convertint en individus, o com a molt petites cèl·lules absolutament tancades respecte al nostre voltant. No sabem el que ens perdem quan ens tanquem dins de les nostres bombolles de confort privat. Però... les coses canviaran?

Divendres 5 juny

2 Reis 4,13-17.

Ella no necessita res. Viu sense dificultats entre els seus. Però potser porta una tristesa en el seu interior. Callada, silenciada per anys i anys de decepció acumulada. El fill desitjat no arriba. El profeta treu el tema: “no tens fills”. Ressorgeixen els sentiments: “No m’enganyis”. Com si digués: “No, no desvetllis el desig, que ja he deixat d’esperar, no vull més decepcions”. Però l’inesperat arribarà. Mantenir-se sempre a l’aguait d’un canvi, no apagar el desig ni la il·lusió. Amb Tu, no desisteixo, espero confiadament.

Dissabte 6 juny

2 Reis 4,18-30.

Malgrat tot, engany: “Que te’l vaig demanar, jo, un fill, Senyor meu?” Sobta el silenci de la dona. Ni tan sols el marit s’assabenta de la mort del fill. Ni el criat d’Eliseu, en arribar. Resposta de la dona: Tots bé! No hi ha paraules. No hi ha plors. Només un gest: als peus del profeta. Aquí no res de: “Déu ha donat, Déu ha pres, beneït sigui el seu nom”. Aquí: Déu ha donat contra tota desesperança, Déu pot tornar a donar. Mantenir la flama de la fe en tota circumstància.

Diumenge 7 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 65

Allunya de mi aquest amor entusiasta, que puja com l’escuma, i desapareix en un instant. Envia’m l’amor fresc i pur com la pluja, que beneeix la terra assedegada i omple les gerres d’argila de casa meva. Envia’m l’amor que voldria perdre’s fins el fons de l’èsser, i des d’allà ressorgir en una saba invisible, a través de les branques de l’arbre de vida, donant el dia als fruits i a les flors. Envia’m l’amor que guarda el cor en plenitud de pau.
Rabinadath Tagore.

Dilluns 8 juny

2 Reis 4, 31-37.

La dona, obstinadament, lluita. No deixa anar Eliseu. Sembla com si en aquesta hagués hagut un error de càlcul. El profeta diu al seu criat: “El Senyor m’ho havia revelat” (v.27). La dona fa sentir al profeta que és responsable vida. Ell ha donat, quan ella ja no esperava. Ell ha donat vencent la por al dese fill que ja no esperava ha vingut. Ara no es rendeix. Ell ha de seguir donant. Ell terna als peus del profeta. Un gest de profund agraïment.

Dimarts 9 juny

2 Reis 4, 38-41.

La sopa feta malbé per un error en els ingredients. Se’ns fica al mig un element que no hi contàvem, i hem de reaccionar a temps per no malaguanyar la circumstància la que ens trobem. Ja sé que no sempre trobem la solució tant fàcilment com Eli potser el sentit de la història està en dir-nos que en tota circumstància cal l’ingredient inesperat cal reaccionar a temps. Fora pors. Les lamentacions de rixen. Tan sols queda actuar de seguida.

Dimecres 10 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 67

Senyor, segueix donant-me, perquè pugui compartir. Segueix perdonant-me perquè gaugui ser indulgent. Segueix cridant-me perquè no em tanqui en mi mateix. Segueix donant-me perquè no capitalitzi. Segueix sacsejant-me perquè no m’instal·li. I segueix amb el teu servidor, perquè no es cansi de servir-te.
Adaptació d’una pregària Gregoire de Nazianze.

Dijous 11 juny

2 Reis 4, 42-44. Mateu 14,13-20.

Em va sobtar, el dia en què la meua àvia Magdalena, comentant la multiplicació i dels peixos em va dir: “En el fons potser no hi va haver cap multiplicació. Potser passar és que escoltant Jesús, la gent va quedar tan satisfeta que no van sentir necessitat de menjar”. Què és millor, creure el miracle dient que per a Déu tot és possible trobar-li un sentit. Quin Déu necessito, un mag prestidigitador o un Déu davant el qual no té perquè doblegar-se. No m’he de tancar a cap dels dos.

Dilluns 8 juny

2 Reis 4, 31-37.

La dona, obstinadament, lluita. No deixa anar Eliseu. Sembla com si en aquesta història hi hagués hagut un error de càlcul. El profeta diu al seu criat: "El Senyor m'ho havia amagat, no m'ho havia revelat" (v.27). La dona fa sentir al profeta que és responsable d'aquella vida. Ell ha donat, quan ella ja no esperava. Ell ha donat venent la por al desengany. El fill que ja no esperava ha vingut. Ara no es rendeix. Ell ha de seguir donant. Ella es prosterma als peus del profeta. Un gest de profund agraïment.

Dimarts 9 juny

2 Reis 4, 38-41.

La sopa feta malbé per un error en els ingredients. Se'ns fica al mig un element amb el que no hi contàvem, i hem de reaccionar a temps per no malaguanyar la circumstància en la que ens trobem. Ja sé que no sempre trobem la solució tant fàcilment com Eliseu; però, potser el sentit de la història està en dir-nos que en tota circumstància davant de l'ingredient inesperat cal reaccionar a temps. Fora pors. Les lamentacions de res serveixen. Tan sols queda actuar de seguida.

Dimecres 10 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 67

Senyor, segueix donant-me, perquè pugui compartir. Segueix perdonant-me perquè sàpiga ser indulgent. Segueix cridant-me perquè no em tanqui en mi mateix. Segueix demanant-me perquè no capitalitzi. Segueix sacsejant-me perquè no m'instal·li. I sigues pacient amb el teu servidor, perquè no es cansi de servir-te. Adaptació d'una pregària de San Gregoire de Nazianze.

Dijous 11 juny

2 Reis 4, 42-44. Mateu 14,13-20.

Em va sobtar, el dia en què la meva àvia Magdalena, comentant la multiplicació dels pans i dels peixos em va dir: "En el fons potser no hi va haver cap multiplicació. Potser el que va passar és que escoltant Jesús, la gent va quedar tan satisfeta que no van sentir la necessitat de menjar". Què és millor, creure el miracle dient que per a Déu tot és possible, o trobar-li un sentit. Quin Déu necessito, un mag prestidigitador o un Déu davant del qual la raó no té perquè doblegar-se. No m'he de tancar a cap dels dos.

Divendres 12 juny

Mateu 14, 13-29.

És curiós que en aquesta narració no hi ha cap menció de la gana de la gent. Hi ha sobretot el sentit pràctic i raonable dels deixebles. Es fa tard, i, lògicament, la gent ha de tenir gana. Per tant, ja és hora d'acabar. I Jesús ho trastoca tot. Quantes vegades ens deixem trastocar ni que sigui una mica en els nostres costums quotidians, horaris, rutines, per obrir espais en els que podem sortir alimentats de joia, de germanor, de paraula compartida, d'amor, d'experiència amb Déu, viscuda amb els altres?

Dissabte 13 juny

2 Reis 5, 1-7.

Que curiosa la reacció del rei d'Israel! S'ho pren malament que el rei dels arameus li demani ajuda per un problema sanitari. I hi veu una trampa. És clar: Ara jo no el podré curar, i em declararà la guerra! No sap que tot ve d'una noieta israelita. Captiva, però sense cap sentiment de revenja, ha pensat que el profeta pot curar el seu senyor. La noia passa de raons d'estat o de sentiments patriòtics. En el servei a la seva mestressa troba motius per estimar. I aquest amor ha estat més fort que les raons dels poderosos.

Diumenge 14 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 68

Senyor, obre el meu esperit a la intel·ligència de la teva Paraula, i que el meu cor es mantingui encès mentre tu em parles. Així com la pluja fecunda la terra i fa germinar la llavor, que la teva Paraula, Senyor, compleixi, en el cor de la meva vida, la seva missió, la teva voluntat; que fecundi la meva vida i li permeti donar fruits. Sí, que la teva Paraula sigui la veritat de la meva existència, llum en el meu camí.

Dilluns 15 juny

2 Reis 5, 1-7.

Els poderosos es preocupen per les grans coses: protegir l'estat, defensar ideologies, preparar la guerra, vigilar l'adversari, fer demagògia, sobre els problemes de la societat, sobre l'economia. Els polítics ens cansen amb les seves trifulgues de pati de col·legi, en constant campanya electoral. Tu, com la noieta, mira de poder portar-ho tot al nivell més humà i fraternal possible. Amb realisme, actua, en el lloc que et pertoca, per resoldre els problemes que se't presenten. Segueix la política del gra de sorra.

Dimarts 16 juny

2 Reis 5, 8-12.

Eliseu ni tan sols surt a rebre Naaman, el cap de l'exèrcit dels arameus. El reme prosaic i senzill que es pugui imaginar: véns i renta't set cops al Jordà. I Naaman Se sent poc considerat. Què s'esperava? Una recepció reial amb gran pompa, reverències? Un ritual ple d'encanteris, gestos i màgia? Res de tot això. Un cop taca la senzillesa dels petits davant dels deliris de grandesa dels poderosos. F munt que et trobis, sàpigues mantenir en tu l'esperit humil. Sempre de peus a ter

---

Dimecres 17 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 69.

Portat a perdonar (I). *Déu tot poderós, ajuda'ns a suportar amb un somriure el mal que nosaltres tot desig de venjança. Fes que no tornem mal per mal, la nostra joia estigui en la teva voluntat, i que puguem passar per les dificultats nera que en tot i per tot et siguem agrats i el lloem.* Martí Luter

---

Dijous 18 juny

2 Reis 5, 13-16.

Un cop més, la saviesa està en els petits. Naaman està a punt de marxar, enfadat, seus servents, que l'anomenen "pare", l'aconsellen. Li fan baixar els fums. El que produeix -tal com Eliseu havia dit- la conversió al Déu d'Israel, i la necessitat de sar. Eliseu, "el servent" del Senyor no ho accepta. Eliseu ha fet el que havia de ho ha servit el Senyor. És més bo donar que rebre. El millor regal certament està que Déu el guia en un ministeri que dona fruits. No necessita res més.

Divendres 19 juny

2 Reis 5,17-19.

Naaman ha sigut convertit al Déu d'Israel. Es vol emportar un tros de terra. Però problema: Tindrà el deure d'adorar el déu del seu sobirà. Caurà doncs en infideltat seu que diu?: "Vés-te'n en pau". I prou. Res d'amenaçes. Res de: "has de deïficar", o: "només a Israel podràs servir Yahveh, el teu Déu". Viure l'amor que Déu viure en bona salut allà on et trobes. Un amor in-condicional, i in-condicionat. determina, ni institucions, ni parets, ni territoris. El teu Déu, a tot arreu on vas.

Dimarts 16 juny

2 Reis 5, 8-12.

Eliseu ni tan sols surt a rebre Naaman, el cap de l'exèrcit dels arameus. El remei? El més prosaic i senzill que es pugui imaginar: véis i renta't set cops al Jordà. I Naaman s'enfada. Se sent poc considerat. Què s'esperava? Una recepció reial amb gran pompa, protocol i reverències? Un ritual ple d'encanteris, gestos i màgia? Res de tot això. Un cop més destaca la senzillesa dels petits davant dels deliris de grandesa dels poderosos. Per més a munt que et trobis, sàpigues mantenir en tu l'esperit humil. Sempre de peus a terra.

Dimecres 17 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 69.

Portat a perdonar (I). *Déutot poderós, ajuda'ns a suportar amb un somriure el mal que ens facin; fes fora de nosaltres tot desig de venjança. Fes que no tornem mal per mal, sinó que la nostra joia estigui en la teva voluntat, i que puguem passar per les dificultats de tal manera que en tot i per tot et siguem agraïts i el lloem.* Martí Luter

---

Dijous 18 juny

2 Reis 5, 13-16.

Un cop més, la saviesa està en els petits. Naaman està a punt de marxar, enfadat. I els seus servents, que l'anomenen "pare", l'aconsellen. Li fan baixar els fums. El guariment es produeix -tal com Eliseu havia dit- la conversió al Déu d'Israel, i la necessitat de compensar. Eliseu, "el servent" del Senyor no ho accepta. Eliseu ha fet el que havia de fer, i fent-ho ha servit el Senyor. És més bo donar que rebre. El millor regal certament està en veure que Déu el guia en un ministeri que dona fruits. No necessita res més.

Divendres 19 juny

2 Reis 5, 17-19.

Naaman ha sigut convertit al Déu d'Israel. Es vol emportar un tros de terra. Però hi ha un problema: Tindrà el deure d'adorar el déu del seu sobirà. Caurà doncs en infidelitat. I Eliseu que diu?: "Vés-te'n en pau". I prou. Res d'amenaçes. Res de: "has de deixar el càrrec", o: "només a Israel podràs servir Yahveh, el teu Déu". Viure l'amor que Déu et dona, viure en bona salut allà on et trobes. Un amor in-condicional, i in-condicionat. Res no el determina, ni institucions, ni parets, ni territoris. El teu Déu, a tot arreu on vas.

Dissabte 20 juny

2 Reis 5, 20-27.

L'ambició, l'obsessió pel diner. Viure dominat per la cobdícia...
una lepra que t'aïlla, et separa de la resta.

Diumenge 21 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 69.

Portat a perdonar (2). *Déu tot poderós, recorda'ns sempre que ningú pot fer-nos mal sense fer-se mil vegades més mal a si mateix davant dels teus ulls. Fes que siguem així portats a perdonar abans que a respondre amb el mal, a tenir compassió abans que a odiar.* Martí Luter.

Dilluns 22 juny FESTA DE SANT JOAN

Jn 15,18-21

Evangeli radical. El món m'odia? No és més aviat el contrari? El món modern m'estima, i tant que m'estima... (i me l'estimo). M'estima perquè sap que li puc donar molt! Sóc una peça més del sistema mundial, i no puc fallar! He de seguir consumint (i m'agrada), contaminant, (ves, què hi puc fer!). I tu, Senyor, m'has escollit per fer una tasca més noble que la de malmetre la creació en la que tu has mostrat el teu Regne. Quan trobaré la perla, Senyor, per la que seré capaç de deixar-ho tot i seguir-te? I de fet... l'he trobat. Potser el problema és que no acabo d'estar convençut que valgui la pena.

Dimarts 23 juny

Jn 16,21-23a

La dona, afligida, "ha arribat la seva hora". La dona que dona vida, es desprèn d'una vida que l'ha omplert durant 9 mesos (+/-). Es buida d'aquesta vida. Jesús també va tenir la seva hora, es va buidar de la seva vida, la va donar. Però de sobte l'alegria d'un nou naixement. Tu també has de tenir la teva hora en la que has d'acceptar buidar-te de tu mateix, i deixar-te infantar de nou a la vida. Costa. Pot haver-hi plors i sofriment, però després hi ha un gran goig.

Dimecres 24 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 69.

Portat a perdonar (i 3). *Déu totpoderós, fes que cap de nosaltres busqui el seu p fici en detriment de la felicitat del seu proïsme. Dóna'ns de poder rebutjar tota fo tot esperit de discòrdia, per poder viure junts com veritaders infants de Déu, die fecta amistat, no "Pare meu", sinó "Pare nostre".* Martí Luter.

Dijous 25 juny

Joan 10,1-10

"Jo sóc la porta". Tot el contrari del que alguns pensen. Jesús, un lloc de pas. Et tir, anar i venir. La fe no és un quedar-se embadalit esperant qui sap quina ex espiritual definitiva. No. Has d'anar i venir del món cap a casa, i de casa cap el aquest anar i venir, Jesús és la porta. Hi passes sovint. Guarda la teva entrada sortida. Jesús és la porta de la teva cambra. En Jesús et sents segur, confiat, amb el Pare.

Divendres 26 juny

Mc 10,17-18

Un ric tot cofoi, ell, segur del seu prestigi d'home afortunat i de bons costums d'entrada ve amb adulacions, i amb una pregunta des del seu punt de vista, post retòrica. "Mestre bo... què he de fer per tenir la vida eterna?... Imagina't. Potser e ves, què m'ha de dir! Res! Estic en ordre amb Déu. Però...resposta inesperada només ni ha un, que és Déu". És a dir, baixa del teu pedestal de riquesa i de mor encara et falta molt. La seguretat del diner davant de Déu, s'ha d'ensorrar, ha de Mc 10,19-21a

---

Dissabte 27 juny

Doncs bé. Ara que saps que no ets bo. Fem un repàs als manaments. Ben mirat fàcils de complir! I tant! pensa l'home ric. Des de la meva joventut que els com de bona família, religiós, perfecte complidor de la llei. Què més vols? El passap cel no m'el pots negar! Jesús l'estima amb la mirada –precisa el text. El que li ha és gens fàcil d'assumir. Jesús intueix la pena que tot seguit farà que l'home ric tot avergonyit. Fa falta molt d'amor per passar del compliment de la llei a la miser

---

Dimecres 24 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 69.

Portat a perdonar (i 3). *Déu totpoderós, fes que cap de nosaltres busqui el seu propi benefici en detriment de la felicitat del seu proïsme. Dóna'ns de poder rebutjar tota forma d'odi, tot esperit de discòrdia, per poder viure junts com vertaders infants de Déu, dient en perfecta amistat, no "Pare meu", sinó "Pare nostre".* Martí Luter.

Dijous 25 juny

Joan 10,1-10

"Jo sóc la porta". Tot el contrari del que alguns pensen. Jesús, un lloc de pas. Entrar i sortir, anar i venir. La fe no és un quedar-se embadalit esperant qui sap quina experiència espiritual definitiva. No. Has d'anar i venir del món cap a casa, i de casa cap el món. I en aquest anar i venir, Jesús és la porta. Hi passes sovint. Guarda la teva entrada i la teva sortida. Jesús és la porta de la teva cambra. En Jesús et sents segur, confiat, per parlar amb el Pare.

Divendres 26 juny

Mc 10,17-18

Un ric tot cofoi, ell, segur del seu prestigi d'home afortunat i de bons costums. Arriba, i d'entrada ve amb adulacions, i amb una pregunta des del seu punt de vista, possiblement, retòrica. "Mestre bo... què he de fer per tenir la vida eterna?... Imagina't. Potser ell pensa... ves, què m'ha de dir! Res! Estic en ordre amb Déu. Però...resposta inesperada: "De bo, només ni ha un, que és Déu". És a dir, baixa del teu pedestal de riquesa i de moralitat, que encara et falta molt. La seguretat del diner davant de Déu, s'ha d'ensorrar, ha de caure.

Mc 10,19-21a

Dissabte 27 juny

Doncs bé. Ara que saps que no ets bo. Fem un repàs als manaments. Ben mirat... bastant fàcils de complir! I tant! pensa l'home ric. Des de la meva joventut que els compleixo. Fill de bona família, religiós, perfecte complidor de la llei. Què més vols? El passaport cap al cel no me'l pots negar! Jesús l'estima amb la mirada –precisa el text. El que li ha de dir no és gens fàcil d'assumir. Jesús intueix la pena que tot seguit farà que l'home ric se'n vagi tot avergonyit. Fa falta molt d'amor per passar del compliment de la llei a la misericòrdia.

Diumenge 28 juny

Livre de Prières. Soc. Luthérienne. Ed. Olivétan. p. 72.

De bon humor. *Senyor, que aquest dia sigui llum! Que amb els altres, participi a la construcció d'un món més humà. Dóna'm el coratge i l'entusiasme per fer el primer pas vers els altres, per donar i rebre un somriure, per dir o rebre un "bon dia", per gaudir amb els altres. Fes-me feliç i comunicatiu. Que els altres, gràcies a mi, tinguin més ganes de viure. I que jo, gràcies a ells, tingui més joia de viure. Pare, dóna'm el teu Esperit perquè a través del que faig, tu et revelis.* André

Dilluns 29 juny

Mc 10,21b-25

Desprendre's de les riqueses i donar-les als pobres. Una exhortació constant, repetida, posada en pràctica per molts homes i dones. Ignorada per la majoria. Díficil de complir. L'home ric se'n va trist. No s'ha sentit estimat per Jesús. No ha baixat del seu pedestal. S'ha quedat completament desestabilitzat. Només li queda una cosa. Cames ajudeu-me! Desaparèixer per empassar-se el seu orgull i la seva pena. Anar a trobar de nou el consol en les seves possessions i en el seu diner. Jesús t'estima.

Dimarts 30 juny

Lc 1,26-31

Camell, no entraràs, queda't en el desert de les teves riqueses. Gaudeix-les en solitari. Impossible salvar-se. Has de viure un capgirament total, converteix el teu cor. Deixa-ho tot i segueix Jesús, i rebràs cent vegades més, des d'ara. Cases? germans? germanes? I Persecucions també!!! Ah, segueix sent difícil: Davant de Déu: riqueses, fora! el compliment de la llei, no serveix! I un cop capgirada la teva vida, perseguit. Preparat per aixecar sempre de nou la teva tenda. Anar per la vida lleuger d'equipatge. Lliure de tot.
